Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►B

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 533/2004

ze dne 22. března 2004

o založení►M1 ———— ◄ partnerství v rámci procesu stabilizace a přidružení

(Úř. věst. L 86, 24.3.2004, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►M1	Nařízení Rady (ES) č. 269/2006 ze dne 14. února 2006	L 47	7	17.2.2006

▼B

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 533/2004

ze dne 22. března 2004

o založení►M1 ———— ◄ partnerství v rámci procesu stabilizace a přidružení

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména první větu čl. 181a odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([1]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropská rada na zasedání ve dnech 19. a 20. června 2000 ve Feiře potvrdila, že jejím cílem je i nadále co nejúplnější integrace západobalkánských zemí do hlavního evropského politického a hospodářského rámce a uznala, že všechny tyto země jsou potenciálními kandidáty na přistoupení k Evropské unii.

(2) Záhřebská deklarace vrcholné schůzky hlav států a vlád členských zemí Evropské unie a zemí účastnících se procesu stabilizace a přidružení ze dne 24. listopadu 2000 potvrdila, že vyhlídka na přidružení závisí na splnění kritérií stanovených na zasedání Evropské rady v červnu 1993 v Kodani a na pokroku dosaženém při provádění dohod o stabilizaci a přidružení, zejména dohod o regionální spolupráci.

(3) Evropská rada na zasedání ve dnech 19. a 20. června 2003 v Soluni potvrdila své odhodlání plně a účinně podporovat evropskou perspektivu západobalkánských zemí a znovu potvrdila, že tyto země se stanou nedílnou součástí Evropské unie, jakmile splní stanovená kritéria. Schválila závěry Rady ze dne 16. června 2003, včetně přílohy nazvané „Soluňská agenda pro západní Balkán: směřování k evropské integraci". „Soluňská agenda" identifikuje způsoby a prostředky zintenzívnění procesu stabilizace a přidružení, zejména vytváření evropského partnerství.

(4) Podle soluňské deklarace vrcholné schůzky EU a západobalkánských zemí ze dne 21. června 2003 se „Soluňská agenda" považuje za společnou prioritu, k jejímuž provádění se Evropská unie i západobalkánské země zavázaly. Rozšířený proces stabilizace a přidružení zůstává i nadále obecným rámcem pro směřování západobalkánských zemí do Evropy až do jejich přistoupení.

(5) Evropská partnerství pro západobalkánské země vymezí priority činnosti s cílem podpořit jejich úsilí o přibližování se k Evropské unii; tyto priority budou sloužit jako seznam referenčních bodů k měření dosaženého pokroku. Budou přizpůsobeny zvláštním potřebám jednotlivých zemí a jejich stupňům přípravy, jakož i specifickým prvkům procesu stabilizace a přidružení. Při přípravě evropských partnerství se uskutečňují neformální konzultace s těmito zeměmi, případně se širším mezinárodním společenstvím.

(6) Úkolem evropských partnerství, podle potřeby aktualizovaných, je pomáhat západobalkánským zemím při přípravě k přistoupení v soudržném rámci a při vypracovávání akčních plánů s časovým rozvrhem reforem a s podrobným definováním způsobů, jimiž tyto země zamýšlí uspokojovat požadavky hlubší integrace do Evropské unie.

([1]) Stanovisko ze dne 10. března 2004 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

▼B

(7) Bylo by vhodné, aby se pomoc Společenství soustředila na úkoly, které mají být definovány v rámci evropských partnerství, jež stanoví hlavní směr finanční pomoci a budou respektovat stanovené zásady, priority a podmínky.

(8) Pomoc Společenství západobalkánským zemím v rámci procesu stabilizace a přidružení bude poskytována vhodnými finančními nástroji, a zejména nařízením Rady (ES) č. 2666/2000 ze dne 5. prosince 2000 o pomoci pro Albánii, Bosnu a Hercegovinu, Chorvatsko, Svazovou republiku Jugoslávie a Bývalou jugoslávskou republiku Makedonii ([1]); toto nařízení tedy nebude mít žádné finanční důsledky.

(9) Plánování finančních zdrojů pomoci Společenství by mělo být založeno na prioritách evropských partnerství a mělo by se o něm rozhodovat postupy uvedenými v daných finančních nástrojích.

(10) Revize priorit evropských partnerství může mít významný politický dopad na vztahy se západobalkánskými zeměmi. Proto by bylo vhodné, aby Rada přijala zásady, priority a podmínky použitelné pro každé evropské partnerství.

(11) Průběžná kontrola těchto evropských partnerství je zajištěna v rámci mechanismů zřízených pro proces stabilizace a přidružení, zejména prostřednictvím výročních zpráv o procesu stabilizace a přidružení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Zakládají se evropská partnerství pro Albánii, Bosnu a Hercegovinu, ►M1 ——— ◄ Bývalou jugoslávskou republiku Makedonii a Srbsko a Černou Horu včetně Kosova, podle definice obsažené v rezoluci Rady bezpečnosti Organizace spojených národů č. 1244 ze dne 10. června 1999 (dále jen „partnerské země"). Evropská partnerství poskytují rámec zahrnující priority, jak vyplývají z analýzy rozdílných situací těchto partnerských zemí, na které je třeba zaměřit přípravy pro další integraci do Evropské unie s ohledem na kritéria stanovená Evropskou radou a s ohledem na pokrok dosažený při provádění procesu stabilizace a přidružení, zejména v oblasti regionální spolupráce, případně včetně dohod o stabilizaci a přidružení.

▼M1

Článek 1a

Jako součást procesu stabilizace a přidružení se zakládá přístupové partnerství pro Chorvatsko. Přístupové partnerství poskytuje rámec zahrnující priority, jak vyplývají z analýzy situace v Chorvatsku, na které je třeba zaměřit přípravy na přistoupení s ohledem na kodaňská kritéria stanovená Evropskou radou a s ohledem na pokrok dosažený při provádění procesu stabilizace a přidružení, včetně Dohody o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Chorvatskou republikou na straně druhé ([2]), a zejména v oblasti regionální spolupráce.

▼B

Článek 2

O zásadách, prioritách a podmínkách ►M1 ——— ◄ partnerství a o jejich případných pozdějších změnách rozhoduje Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

([1]) Úř. věst. L 306, 7.12.2000, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 2415/2001 (Úř. věst. L 327, 12.12.2001, s. 3).
([2]) Úř. věst. L 26, 28.1.2005, s. 3.

▼B

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.